

שבת וכו', והקשה וכי רק שמירת שבת כתוב בהלוחות, ותירץ דפרחו האותיות מן הלוחות אבל אותיות של שבת לא פרחו (*), וזה הפי' וכתוב בהם שמירת שבת, והוסיף כ"ק אא"ז מרן אדמו"ר זצ"ל ודקדק מדוע דווקא האותיות של שמירת שבת נשארו, ואמר כי חטא העגל הי' אחר קבלת התורה, ובוה קלקלו, לכן פרחו האותיות, אבל מצות שבת נצטוו במרה (שבת פ"ז ע"ב), וגם אי' (עי' שמו"ר א' ל"ב, ה' כ"ב, ועוד) שעוד במצרים שמרו את השבת, וכן האבות, לכן לא הי' לחטא העגל שייכות בוה, וזה הרמז (פסחים קי"ז ע"ב) שבת קביעה וקיימא.

וישלך מידיו את הלוחות וגר' (שם).
כ"ק אא"ז מרן אדמו"ר זצ"ל מגור
אמר לפרש מה שאומרים (בתפלת ש"ק)

ישמח משה במתנת חלקו וכו' ושני לוחות אבנים הוריד בידו וכתוב בהם שמירת שבת וכו', והנה קשה הא בשעה שהוריד הלוחות הי' כבר אחרי חטא העגל, ואיזה שמחה היא, ואמר לתרץ ע"ד שאמר אא"ז הרה"ק החי' הרי"מ זצ"ל בשם הרה"ק מאפסא זצ"ל על ויום השביעי משבח ואומר מזמור וכו' לפיכך יפארו ויברכו וכו', ואמר שלכאורה האיך יכולים הברואים לברך, אך כיון שיום השבת בעצמו משבח ואומר מזמור וכו', השבת נותן כח לכל הברואים שיכולים ג"כ לברך, והנה בשעת חטא העגל פרחו האותיות מן הלוחות (שמו"ר מ"ו א'), רק הדיבור של שבת נשאר בהלוחות, וזה פי' ישמח משה וכו' וכתוב בהם שמירת שבת, שהדיבור של שבת נשאר בהלוחות, ממילא יתן השבת כח לכל הדברות, ומש"ה שמח.

(* בענין שהדיבור של שבת נשאר בהלוחות (שהאותיות של מצות שבת לא פרחו), עי' כעין זה בשפת אמת פ' תשא, בשנת תרל"ב ד"ה ושמרו, כותב וזלה"ק: נראה שבשבת לא קלקלו ע"י החטא, ולכך שבת מעין עוה"ב כמ"ש בלוחות ראשונות חירות כו', וכן איתא בחטא אדם הראשון שנתקבל בשבת, ג"כ כנ"ל שלא הגיע החטא לבחי' שבת, והוא ששבת במקום הגניזה כמ"ש מתנה טובה יש לי בבית גנוי כו', וכיון שנגנו לא הגיע קלקול החטא לשבת כנ"ל. וכן בריש שנת תרל"ז כותב וזלה"ק: מול זה בא הבורא ית' לנחם את בני ישראל ולהגיד להם כי השבת עודנו ניתן להם כמו שהי' קודם החטא, וז"ש מתנה טובה יש לי בבית גנוי, שהשבת ניתן לבנ"י באופן שהוא גנוי שלא יכול להיות מגע סט"א כלל, וז"ש אך את שבתותי תשמורו, פי' שאף שכל המצות נשתנו ולא יוכלו לקיימם באופן הטוב כמקודם החטא, אך השבת הוא כמקודם, וז"ש ואתה דבר כו', שמרע"ה לא הי' בכלל החטא (וכו'), וזה הי' נחמה לבנ"י אשר נשאר להם מצות שמירת שבת כמו קודם החטא, וכו' עי"ש. וכן בריש שנת תרל"ח כותב וזלה"ק: אמנם יום השבת לא חטאו בנ"י, לכן איתא שמרע"ה מחזיר בשבת הכתרים כו', (וכו'), ששמירת השבת נשאר גקי בלי הצטרפות שום ברור, וכו' עי"ש. וכן בשנת תרמ"ב כותב וזלה"ק: לכן בש"ק מתזירין לישראל הכתרים, כי בוה לא חטאו (וכו'), לכן משיגין בו הארה מלוחות הראשונות, וכו' עי"ש. וכן בשנת תרנ"ד כותב וזלה"ק: והנה נסמך פרשת השבת אל ויתן אל משה כו', לוחות הראשונות, לרמזו שבשבת מתגלה מעין לוחות הראשונות, ובשניהם יש בחי' מתנה כמ"ש חז"ל מתנה טובה יש לי כו', וכ"כ ישמח משה במתנת חלקו, וכו' עי"ש. ועי"ש עוד בשנת תרנ"ז, ובריש תרנ"ח.